11Y=255, Avoien 2023 DVOL TOWN BEUMA Τμ. Επιστ. Υπολογιστών Deviceou 29 Millon 2023, 09:30 - 12:30 Πανεπιστήμιο Κρήτης DUDYWOYDY, YE KNETZTEZ OFFICKOSEK, Διδάσκωνι Α. Μπίλας AMI Assurations on Was, we exactly TA GEMATA ESHZTPEDONTAI Epwinon A [60] [5] Ποια από τα παρακάτω είναι σωσι. words (beomenmered hereig) the C; (1)#else (111) extern (1v) printf (1/1) FOR (v) main #inglude (V11) case (viii) true (1%) malloc (%) \$12001 2. (10) (a) (5) Τι θα επιστρέψει η κλήση της strien() με παράμετρο τις παρακάτω μεταβλητές; (1) char *p = "12"; (11) char s = '1'; (111) Char *s = DULL; (1v) char 8[3]=('1','2',\0'); (v) char 8[10]=('1','2','\0'); (b) [5] Τι θα επιστρέψει το sizeof για τις ίδιες μεταβλητές; [20] Δίνονται οι διπλανές δηλώσεις μεταβλητών, char c1 = '8'; (8) [5] Περιγράψτε τον τύπο της κάθε μεταβλητής (c1,c2,s1,s2,s3). char * c2 = "a"; [9] Δώστε την μορφή που έχει στη μνήμη η κάθε μεταβλητή και τα περιεχόμενά της μετά char s1[122]="this is a string"; την αρχικοποίηση. char *52="this is a string"; [3] Είναι ο τύπος των μεταβλητών \$1, \$3 ισοδύναμοι; ; Εξηγήστε σύντομα. char \$3[1][122]; (d) [3] Τι θα τυπώσουν οι παρακάτω εντολές; (Αν κάποια εντολή είναι λάθος, εξηγείστε γιατί) (Δ_i) printf("%e\n", e1); (11) printf("%s\n", c2); (111) printf("%s\n", 31); printf("%s\n", s2); (V) strncpy(s3[0],s1,128); printf("%s\n", s3[0]); 4. [10] Δίνεται το διπλανό πρόγραμμα που αποτελείται από fc δύο αρχεία f.h και f.c. #define INC #ifndef P H (a) [5] Flow Elvai to output tou C pre-processor; #define P H #1fdef INC #include "f.h" (b) [3] Πόσες φορές θα γίνει include το f.h στο f.c και σε ποιο extern int %; #endif σημείο/σημεία (μπορείτε να χρησιμοποιήσετε αριθμούς #define C 10 #include "f.h" γραμμής); Εξηγήστε σύντομα. int main (void) { [2] Aν δώσουμε το output του cpp στον compiler, θα #endif return x + C + LINZ ; παράγει το εκτελέσιμο a.out; Εξηγείστε σύντομα. 5. [15] Ποια είναι τα λογικά λάθη στα δύο παρακάτω τμήματα προγραμμάτων; (a) [3] int get_prev_elt(int a, int n) ((b) (4) char *concat(const char *s1, const char *s2) { char s(MAX_8Z); int previ assert(--n >= 0); assert((strlen(s1)+strlen(s2))<-WXX SZ); prev = a(n); stropy(s, s1); stropy(s+strlen(s1), s2); return previ return s; (c) (4) char c(10), *s; (d) (4) struct 8 (struct 8 *next; void *v;); const char cc[10] = "ABC"; void free_list(struct S *n) { while (n) (free(n); C = S1 s(2) - cc(2); free (n->v); cc(3) = s(2)n = n->ne%t; Ερώτηση Β [60] 1. [5] Τι τύπο πρέπει να έχει η μεταβλητή "ί" ώστε τα δύο κομμάτια (1), (2) να είναι ισοδύναμα? Γιατί; while (i > 0) (printf("Message\n"); i--;} while (i) (printf("Message\n"); i--;) 2. [10] Έστω τα κλάσματα (-a)/b και -(a/b), όπου τα a,b είναι unsigned integers. (a) [5] Έχουν τα δύο κλάσματα πάντα την ίδια τιμή; Εξηγήστε. (b) [5] Πότε έχουν τα δύο αυτά κλάσματα την ίδια τιμή; (25) Γράψτε μια πολυμορφική συνάρτηση init2d() η οποία παίρνει σαν παράμετρο ένα διοδιάστατο array με στοιχεία οποιουδήποτε τύπου και αρχικοποιεί το κάθε στοιχείο χρησιμοποιώντας μια συνάρτηση initelt(). Η συνάρτηση initelt() δίνεται από το πρόγραμμα που καλεί την init2d(). Χρησιμοποιείστε στην init2d() οποιεσδήποτε άλλες παραμέτρους είναι απαραίτητες για την υλοποίησή σας. [5] Δώστε το prototype της συνάρτησης init2d() και των παραμέτρων της. (b) [10] Δώστε μια υλοποίηση της συνάρτησης init2d(). (4) Δώστε ένα παράδειγμα κλήσης της init2d() χρησιμοποιώντας ένα δισδιάστατο array A(5)(10) από integers, όπου ο κάθε integer αρχικοποιείται σε μια τυχαία τιμή.

- (d) [6] Δώστε ένα παράδειγμα κλήσης της init2d() χρησιμοποιώντας ένα δισδιάστατο array B[15][9] από structs του τύπου struct S {char *s; int v;} όπου το κάθε struct αρχικοποιείται σε (NULL, τυχαίος integer).
- 4. [20] Ορίστε το interface ενός αφηρημένου τύπου δεδομένων (ADT), bignum.h, για πράξεις με αριθμούς οποιουδήποτε μεγέθους και αριθμού ψηφίων και σε οποιαδήποτε βάση. Π.χ. θα μπορεί να αναπαραστήσει έναν δυαδικό αριθμό ή έναν δεκαδικό αριθμό ή έναν αριθμός σε βάση την μέγιστη τιμή ενός integer και με το κάθε ψηφίο να είναι ένας integer. Το interface θα πρέπει να δίνει την δυνατότητα να δηλώνει κανείς μεταβλητές που περιέχουν μεγάλους αριθμούς, να τους αρχικοποιεί, και να κάνει πρόσθεση και πολλαπλασιασμό.
  - (a) [4] Δώστε τον αδιαφανή τύπο της δήλωσης για μεταβλητές του ADT και δείξτε πως θα δήλωνε ένα πρόγραμμα δύο μεγάλους αριθμούς Χ,Υ.
  - (b) [6] Δώστε την υλοποίηση του αδιαφανή τύπου. Μπορείτε να επιλέξετε τον τρόπο που θα αποθηκεύετε τα ψηφία του κάθε μεγάλου αριθμού, π.χ. σαν ένα array τόσων ακεραίων, όσα τα ψηφία. Εξηγήστε σύντομα τις όποιες επιλογές σας για το πως αποθηκεύετε τον αριθμό και σε ποια βάση γίνεται η αναπαράστασή του.
  - (c) [6] Δώστε τα prototypes των συναρτήσεων για την δημιουργία και καταστροφή μεγάλων αριθμών. Κατά την δημιουργία ενός μεγάλου αριθμού θα μπορεί να γίνει και αρχικοποίησή του σε μια τιμή οποιουδήποτε μεγέθους. Εξηγήστε σύντομα.
  - (d) [4] Δώστε τα prototypes των συναρτήσεων για τις πράξεις πρόσθεση και πολλαπλασιασμό. Εξηγήστε σύντομα.

Ερώτηση Γ [60]

- [45] Δίνεται το διπλανό πρόγραμμα test.c, το οποίο κάνουμε compile στο object file test.o και στη συνέχεια παράγουμε το εκτελέσιμο a.out.
  - (a) [10] Δώστε την εικόνα της μνήμης του προγράμματος στο σημείο A1 της εκτέλεσής του. Σημειώστε σε ποιο μέρος της μνήμης βρίσκεται η κάθε μεταβλητή, συνάρτηση, και όνομα του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων και των labels A1, A2.
  - (b) [14] Σχεδιάστε την εικόνα της στοίβας την πρώτη φορά που η εκτέλεση φτάνει στο σημείο Α2. Σημειώστε όλες τις μεταβλητές που τοποθετούνται στη στοίβα με τις τιμές τους και όλες τις άλλες τιμές που τοποθετούνται στη στοίβα σε συστήματα x86-32.
  - (c) [10] Δώστε τα σύμβολα που υπάρχουν στο αρχείο test.ο για τους σκοπούς του linking. Για κάθε σύμβολο σημειώστε τις πληροφορίες που του αντιστοιχούν και που χρειάζονται για τους σκοπούς του linking.
  - (d) [5] Δώστε την κλήση της συνάρτησης f() στην main όπως την παράγει ο compiler σε εντολές συστημάτων x86-32, συμπεριλαμβάνοντας τις «δουλειές» που χρειάζεται να γίνουν στην main πριν και μετά την κλήση της f().
  - (e) [6] Δώστε με ακρίβεια δύο τρόπους για να μάθουμε την διεύθυνση των μεταβλητών Α και w. Θα αλλάζει η διεύθυνση των μεταβλητών αυτών από εκτέλεση σε εκτέλεση του προγράμματος; Εξηγήστε σύντομα.

```
#include <stdlib.h>
#define SZ 1000
float A[SZ];
static char s[128];
unsigned long L = 2000;
static float Fx;
static float g(float x, int y) {
        float w;
        w = x * y;
A2:
        return w;
void f(float a, int b){
        int i;
        for (i=0;i<SZ;i++){
          A[i] = g(a,b);
        return;
int main (void) {
         char *sp;
         s[0] = ' \ 0';
         Fx = 1.0;
         sp = malloc(128);
A1:
         f(Fx,L);
         return 0;
```

- 2. [15] Δίνεται το διπλανό πρόγραμμα που αποτελείται από ένα αρχείο.
- (a) [10] Τι θα τυπώσει η printf() που βρίσκεται στην main();
- (b) [3] Πόσα stack frames θα δημιουργηθούν στην στοίβα του προγράμματος για την αναδρομική κλήση της incr();
- (c) [2] Τι μετράει η μεταβλητή out; Τι τιμή έχει το out στην printf() και γιατί;

```
#include <stdio.h>
#include <setjmp.h>
jmp_buf e;
int in=0,out=0;
void incr(int x) {
    in++;
    if (x<5) {
        x++; incr(x);
    }
    longjmp(e, x);
    out++;
    return;
}</pre>
```

```
int main(void) {
  int x=0, r;
  r = setjmp(e);
  if (r == 0)
    incr(x);
  else
    x=r;
    printf("x=%d,in=%d,out=\%d\n",x,in,out);
  return 0;
}
```